

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódki B. M. wniósł przeciwko (...) A. P., (...) spółka jawna w R. pozew o zapłatę kwoty 8395,84zł. z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia 01 czerwca 2013r. tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że powódka jako kierownik apteki pracowała codziennie dodatkowo 4 godziny dziennie w ramach pracy w godzinach nadliczbowych. W ten sposób powódka miała pracować w godzinach nadliczbowych w okresie od czerwca 2013r. do grudnia 2013r. I tak miała przepracować w ramach godzin nadliczbowych : w czerwcu 2013r. - 80 h, lipcu 2013r. - 92 h, w sierpniu 2013r.-84 h, we wrześniu 2013r.- 84 h, w październiku 2013r.- 92h, w listopadzie 2013r.- 76 h, w grudniu 2013r. -80 h.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc że powódka jako kierownik apteki podlegała pod przepis art. 151(4) par. 1kp, w świetle którego pracownik zarządzający zakładem pracy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują w razie konieczności pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych z zastrzeżeniem par. 2.

Pełnomocnicy stron wnieśli o zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz strony, którą reprezentowali, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. od dnia 01 czerwca 2013r. na czas nieokreślony była zatrudniona jako kierownik apteki (...) w S. za wynagrodzeniem miesięcznym 1600zł. brutto a od 01.01.2014r. za wynagrodzeniem 1700zł. brutto. Umowa o pracę ustalała, że powódka miała czas pracy 8 h na dobę i przeciętnie 40 godzin w pięciodniowym tygodniu pracy, powódkę obowiązywał 1 miesięczny okres rozliczeniowy, rozpoczynający się od dnia 01 stycznia danego roku kalendarzowego.

Dowód: umowa o pracę k. 6- 9

Akta osobowe k. 28-67

Do obowiązków powódki należało : obsługa klientów, kontrola marż co 14 dni oraz poprawności cen detalicznych w towarach, sprawdzanie terminu ważności towarów co 30 dni, kontrola zamówień preparatów co 7 dni, sprawdzanie niedoborów w każdy poniedziałek i czwartek, monitorowanie listy preparatów wstrzymanych co 14 dni. Do powódki należało nadto kierowanie podległą jej komórką, była ona obciążona odpowiedzialnością za jakość jej kierowania przed bezpośrednim przełożonym. Była obowiązana do racjonalnego, oszczędnego kierowania apteką, obowiązana do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonania planów i zadań przydzielonych przez zwierzchników, miała obowiązek dokonywania podziału zadań między podwładnych, rozstrzygania sporów między podwładnymi, podejmowania decyzji w sprawach stosunku pracy podwładnych, monitorowanie i zapobieganie zagrożeniom pracy w aptece, zapewnienia zaopatrzenia apteki w zasoby niezbędne do prawidłowego jej funkcjonowania oraz zapewniania właściwego ich wykorzystania i zabezpieczenia, doradzanie i szkolenie podwładnych, udzielanie im wyjaśnień, przekazywanie im materiałów, informacji, danych, materiałów niezbędnych do wykonywania zadań, w granicach swego zakresu działania, nadzorowanie przestrzegania prawa, wewnętrznych unormowań i norm etycznych przez podwładnych, przygotowywanie i kierowaniem przygotowaniem środków leczniczych- stosownie do recept lekarzy lub ustalonych formuł, przyjmowanie i wycena recept, ich kontrola pod względem zalecanego dawkowania, czytelności i zgodności terapeutycznej różnych leków, rozliczanie i obliczanie rozchodów leków, w tym leków objętych szczególnymi przepisami, prowadzenie rejestrów wydawania niektórych leków objętych szczególnymi przepisami, nadzorowanie prawidłowego i terminowego prowadzenia wszystkich zapisów dotyczących ewidencjonowania sprawozdawczości i statystyki aptecznej, wykonywanie procedur związanych z zabezpieczeniem leków przechowywanych w aptece, podejmowanie działań zapobiegawczych lub ochronnych dotyczących zagrożeń sanitarno- epidemiologicznych w aptece, przekazywanie Inspekcji Farmaceutycznej informacji o niepożądanym

działaniu środka farmaceutycznego lub materiału medycznego , prowadzenie ewidencji zatrudnionych w aptece osób ; ponoszenie odpowiedzialności za powierzony sprzęt i aparaturę.

Dowód: zakres obowiązków powódki k. 10-12

Apteka była czynna od poniedziałku do piątku. Apteka była czynna od godz. 9.00 do 18.00 . Nie była czynna w soboty i niedziele. Pora nocna trwa 8 h między 22.00 a 6.00 dnia następnego.

Dowód: uchwała rady powiatu i załącznik nr 1 k. 75- 76

Pozwany nie dysponował ewidencją czasu pracy powódki z racji tego , że powódka była jej kierownikiem / niesporne/ Stosunek pracy z powódką uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron z dniem 31.01.2014r.

Dowód: świadectwo pracy k.14 , 15

Oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy k. 16

Sąd zważył , co następuje:

W świetle art. 129 par 1kp czas pracy w systemie podstawowym wynosił 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu czasu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym . Z reguły zatem praca wykonywana ponad obowiązuje pracownika te normy czasu pracy to praca w godzinach nadliczbowych . Za pracę w godzinach nadliczbowych , oprócz normalnego wynagrodzenia , przysługuje wtedy pracownikowi dodatek w wysokości wskazanej w art. 151 (1)§1i2 kp. Wyłom od tej zasady wprowadza art. 151(4) kp w stosunku do pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy oraz kierowników wyodrębnionych komórek organizacyjnych . W świetle tego przepisu w razie konieczności wyżej wymienieni wykonują pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych , że chodzi o pracę w godzinach nadliczbowych w niedzielę i święta . Strona pozwana podnosiła , że powódka należała do kategorii osób wymienionych w art. 151 (4) kp. W pierwszej kolejności należy stwierdzić , że apteka stanowi wyodrębnioną jednostkę organizacyjną w rozumieniu powołanego przepisu jako że jej stopień samodzielności wynikał ze struktury organizacyjnej zakładu pracy i nie miał on charakteru doraźnego tylko trwały . Powódka pełniła funkcję kierownika takiej struktury(apteki) a w zakresie swoich obowiązków miała: kierowanie pracą podległych jej pracowników, wydawanie im trwałych instrukcji i bieżących poleceń . Powódka była obciążona odpowiedzialnością za jakość kierowania apteką przed bezpośrednim przełożonym , była obowiązana do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonania planów i zadań przydzielonych przez zwierzchników , miała obowiązek dokonywania podziału zadań między podwładnych , rozstrzygania sporów między podwładnymi , podejmowania decyzji w sprawach stosunku pracy podwładnych , była obowiązana do monitorowania i zapobiegania zagrożeniom pracy w aptece , miała obowiązek doradzania i szkolenia podwładnych , udzielania im wyjaśnień , przekazywania im informacji , danych , materiałów niezbędnych do wykonywania zadań w granicach swego zakresu działania ; nadzorowała przestrzeganie prawa, wewnętrznych unormowań i norm etycznych przez podwładnych . Zakres obowiązków powódki świadczy , że miała ona kompetencje do zarządzania i pełniła rolę zwierzchnika w stosunku do swoich podwładnych. Implicite co do powódki miał zastosowanie art. 151(4) kp. Zatem praca powódki świadczona w razie konieczności poza normalnymi godzinami pracy była pracą wykonywaną bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych . Brak jest dowodów na to , że powódka wykonywała tę pracę w niedzielę i święta , a tylko taka sytuacja dawałaby jej prawo do wynagrodzenia z dodatkami z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych. Wręcz przeciwnie , to pozwany przedstawił dowody na okoliczność , że w aptece praca nie była świadczona w niedzielę i święta. Należy w tym miejscu powołać się na art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001r. Prawo farmaceutyczne, w świetle którego rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych na danym terenie określa w drodze uchwały rada powiatu po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów , prezydentów miast) i samorządu aptekarskiego . Rada powiatu w stosunku do tej apteki nie przyznała w uchwale prawa do pracy apteki w niedzielę ani święta. Powódka twierdziła , że w dni powszednie świadczyła pracę w godzinach nadliczbowych w

wymiarze 4 godzin ; twierdzeniom powódki zaprzeczył pozwany , przedkładając dowody , w świetle których apteka była czynna od godz.9 .00 do 18.00. od poniedziałku do piątku .

Powódkę reprezentował profesjonalny pełnomocnik . Wnosząc pozew w marcu 2015r. pełnomocnik zawnioskował tylko do przeprowadzenia dowodów z dokumentów i jednocześnie w pozwie pełnomocnik powódki złożył oświadczenie , że w pozwie zostały zgłoszone wszystkie dowody mające być przeprowadzone na rozprawie. Od profesjonalnego pełnomocnika wymagana jest znajomość procedury cywilnej , zasady wyrażonej w art. 6 kc ; znajomość zasady wyrażonej w art. 207 par. 6kpc : w pozwie strona ma przedstawić wszelkie twierdzenia i dowody . Późniejsze zgłoszenie dowodów czy twierdzeń Sąd pomija o ile strona nie uprawdopodobni , że nie zgłosiła ich w pozwie czy w dalszym piśmie przygotowawczym (jeśli takie składała) bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń lub dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że wystąpią inne wyjątkowe okoliczności. Po wpłynięciu pozwu , co miało miejsce w marcu 2015r. do dnia rozprawy , co miało miejsce w lutym 2016r. , pełnomocnik powódki nie składał innych dodatkowych wniosków dowodowych poza wnioskami zawartymi w pozwie a te tylko dotyczyły przeprowadzenia dowodu z dokumentów. Jako że pozwany również nie wnioskował o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania świadków, Sąd zaplanował na rozprawie przesłuchanie stron celem zakończenia postępowania. Na przesłuchanie to stawiał się tylko W. P. reprezentujący pozwanego , powódka nie odebrała wezwania , które uznano za doręczone. Dopiero na rozprawie pełnomocnik powódki , po prawie roku od wszczęcia postępowania, uaktywnił się i złożył wniosek o przesłuchanie świadka. W tej sytuacji , mając na uwadze art. 207 par. 4kpc Sąd wezwał pełnomocnika powódki do uzasadnienia przyczyn , dla których wniosek ten nie został złożony w pierwszym piśmie procesowym. Okazało się , że pełnomocnik powódki nie było w stanie podać przyczyn , po czym podniósł , że w pozwie ten wniosek został zawarty. Sąd ponownie zbadał pozew ale też odpis doręczony pozwanemu i uznał , że pełnomocnik powódki pomylił się w swoich twierdzeniach . Pełnomocnik powódki nie uprawdopodobnił , że niezgłoszenie wniosku o przesłuchanie świadka w pozwie nastąpiło bez winy wnoszącego to pismo ; Sądowi nie były też znane wyjątkowe okoliczności , które przemawiałyby za uwzględnieniem spóźnionego wniosku o przesłuchanie świadka. Celem art. 207 kpc jest koncentracja materiału dowodowego i kierując się tą zasadą Sąd zaplanował , stosownie do zgłoszonych wniosków dowodowych , rozprawę tak , aby jej zakończenie sprawy nastąpiło po pierwszym posiedzeniu . W tej sytuacji uwzględnienie wniosku o przesłuchanie świadka , zgłoszonego przez profesjonalnego pełnomocnika na takim posiedzeniu wyznaczonym na przesłuchanie stron (po upływie około roku od wniesienia pozwu) , spowodowałyby zwłokę w rozpoznaniu sprawy .Z tej przyczyny Sąd pominął tak spóźniony dowód. Jako że celem przesłuchania w charakterze strony na posiedzenie stawiała się tylko strona pozwana , Sąd pominął dowód z przesłuchania stron ,stosownie do art. 302par. 1kpc.

Odnosnie kosztów sądowych – powódka była zwolniona od kosztów sądowych z mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /DZ.U.nr 90, poz.594/ . Art. 97 tej ustawy stanowi , że wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie Sąd , na zasadzie art. 113 ustawy rozstrzyga o tych wydatkach , z tym że obciążenie pracownika nimi może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Roszczenia powódki okazały się niezasadne zatem brak było podstaw do obciążenia nimi strony pozwanej .

Odnosnie kosztów zastępstwa procesowego dla pozwanego : jest to minimalna stawka w kwocie 900 zł. wyliczona według zasady określonej w par. 6 pkt 4 w zw. z par. 12 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) i opłata skarbową w kwocie 17zł. .

Podstawą orzeczenia o kosztach postępowania był art. 98 § 1 i3kpc .

W.Witkowska- Kowalczyk

ZARZĄDZENIE

1. odnotować

2. odpis wyroku uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki
3. akta z apelacją albo za 21 dni dnia 23.02.2016r. sędzia